

Amber van Doorn is gelukkig in Nijeveen. „Met HAVIC mochten we dit zaalseizoen helaas niet meer spelen, terwijl DOS'46 in de Korfbal League wel los kon.” FOTO GERRIT BOER

Amber van Doorn stapte pas drie weken geleden over naar DOS'46 en heeft nu al haar debuut en het eerste doelpunt gemaakt in de Korfbal League. Het talent uit Harkema voelt zich thuis in Nijeveen. „Deze club past nu het beste bij mij.”

LDODK? Nee, liever naar DOS'46

NIELS VAN MARLE

Jarenlang ging de telefoon met enige regelmaat in huize Van Doorn. Vertegenwoordigers van diverse noordelijke clubs probeerden haar over te halen toch vooral voor hun vereniging te kiezen, maar Amber van Doorn hield elke keer de boot af.

Ze had een missie, een doel. De nu 18-jarige speelster wilde met HAVIC, het zo succesvolle samenwerkingsverband van KV Harkema en het Kollumer Invicta dat in 2014 bij toeval ontstond, de juniorenfinale halen.

Geen gekke gedachte, want vanaf de start bleek de combinatie tussen de jongens van Invicta en de meisjes van Harkema ijzersterk. Binnen een jaar speelde de jeugd ploeg op het hoogste niveau en daarna werden maar liefst vijf landstitels veroverd. Een unieke prestatie die bekroond moest worden met een optreden op het belangrijkste podium, de jaarlijkse zaalfinale in Rotterdam.

Maar corona schopte alles in de war en dus was het tijd om een beslissing te nemen. „Met HAVIC mochten we dit zaalseizoen helaas niet meer spelen, terwijl DOS'46 in de Korfbal League wel los kon. De regels stonden een overstap toe, dus ik

besloot om nu al naar Nijeveen te gaan.” Want die keuze had ze al wel gemaakt; na de zomer zou ze, samen met ploeggenoot Thomas Visser, sowieso voor de Drentse club uitkomen.

De eerste training als nieuwkomer was wel even spannend, weet ze nog. „Het is toch een raar moment om in te stappen, halverwege het seizoen. Ik had echt spierpijn een dag later. Het was lang geleden dat ik dat door korfbal heb gehad. Verder was het niveauverschil echt groot met wat ik gewend was, maar dat is ook waar ik naar op zoek was.”

Want hoe mooi alles ook was bij HAVIC, ergens in de afgelopen jaren ontstond er toch ook een verschil in beleving tussen de spelers en speelsters. Sommige talenten maakten reuzensprongen en werden alleen maar fanatieker, anderen groeiden wel door, maar hadden ook andere interesses. „Bij DOS'46 tref ik allemaal gelijkgestemden. Iedereen wil hier presteren, zowel op de training als in de wedstrijd. Daar zet iedereen heel veel voor opzij, iedere week weer.”

Natuurlijk werd ze ook benaderd door LDODK, en natuurlijk ging ze ook op gesprek in Gorredijk, maar uiteindelijk had Van Doorn een beter gevoel bij

‘Een basisplaats verdienen en wie weet ooit in het Nederlands team’

Talententeam Harkema/Kollum uiteengevallen

Anton van Doorn is niet alleen de vader van Amber. Hij stond samen met Peter Holwerda en Klaas Visser (vader van Thomas, die tegen DVO vlak voor tijd ook al mocht debuteren bij DOS'46), aan de wieg van het succesverhaal van HAVIC (samenwerkingsverband KV Harkema en het Kollumer Invicta). Hij baalt dat zijn talententeam uit elkaar is gevallen, maar snapt de keuze van zijn dochter ook.

„Als ik in haar schoenen stond, had ik het ook gedaan. Het is jammer dat het zo loopt, we hadden graag gezien wat we hadden kunnen bereiken, maar dat zullen we door de omstandigheden nooit weten.

DOS'46. Waar dat precies aan lag? „Lastig te zeggen. Ik denk dat het spel van DOS'46 me beter ligt, maar de grootste factor was toch echt mijn gevoel. Zo simpel is het soms. Deze club past het beste bij mij.”

De eerste weken versterkten haar gevoel. Na twee weken meetrainen mocht ze in de uitwedstrijd tegen TOP al haar debuut maken in het eerste en afgelopen zaterdag was daar tegen DVO

ook haar eerste doelpunt op het hoogste niveau. En een bijzondere, want de inloopbal die ze op snelheid, half vallend, zonder te kijken en met één hand binnen gooide, werd al snel duizenden keren bekeken op de sociale media.

Het past bij de korfbalster die ze is. „Ik ben een echte aanvalster. Bij HAVIC stond ik tachtig procent van de wedstrijd in de punt. Ballen afschieten en op de doorbraak loeren.”

Dat wil ze vasthouden, maar Van Doorn weet dat ze op topniveau meer zal moeten variëren. „In de jeugd kun je zo spelen als ik deed, hier zal ik me moeten doorontwikkelen omdat de tegenstanders veel sterker en slimmer zijn.”

„Bij mijn debuut stond ik ook wel even te trillen, hoor. Dit is wat ik altijd voor ogen heb gehad, ik wilde naar de Korfbal League, en nu stond ik er ook ineens.” De volgende stap die de jeugdinternational van Onder 19 – die inmiddels al meetraint bij Onder 21 jaar – wil maken? „Een basisplaats in het eerste verdienen en wie weet ooit het Nederlands team.”

En haar rijbewijs halen zou ook prettig zijn, zegt ze met een lach. „Dat zou ook weer een hoop scheppen, qua reizen en regel.”